

חידת ההתנתקות: מצא את ההבדלים !!

מאת הרב ד"ר אליהו רחמים זייני¹

חיפה ו' באב התשס"ה²

צו גירוש רנ"ב (1492)	צו גירוש שס"ה (2005)
צו הגרוש גרנרה 31, במארס 1492	צו הגרוש ירושלים 31, במארס 2005
<p>"דון פרנאנדו ודתיה איסבל...לנסיך דון חואן בנינו היקר ומאוד האהוב, האינפאנטיס, הכמרים...ולקהילות היהודים בעיר הזאת אווילה ולכל הערים הנזכרות, הכפרים והמקומות שבאיזור הגמון זה, ולכל הערים האחרות, הכפרים והמקומות שבמלכויותינו ובעלויותינו, שלום וברכה.</p> <p>דעו, ואתם חייבים לדעת, כי מכיון שהודיעו לנו שבמלכויותינו היו כמה נוצרים רעים שהתייחדו ובגדו באמונתנו הקדושה, והסיבה הגדולה לכך היתה, הקשר בין היהודים והנוצרים בקורטס שהיה לנו בשנה שחלפה, היא השנה 1480, ציוונו להפריד בין היהודים הנזכרים בכל הערים, הכפרים ומקומות היישוב במלכויותינו ובעלויותינו, וציוונו לתת להם את שכונת היהודים ומקומות נפרדים למען יחיו שם, מתוך תקווה שבהפרדה יתוקן (הדבר). ועוד דאגנו ונתנו פקודה שלפיה תיעשה אינקוויזיציה (חקירה) במלכויותינו ובעלויותינו. וזאת כפי שהנכם יודעים, נעשתה ונעשית יותר מ-12 שנה, ועל ידה נמצאו הרבה חוטאים, כפי שידוע, על-ידי האינקוויזיטורים ואנשי דת כנסייתיים וחילוניים אחרים רבים.</p> <p>וכך מתגלה ברבים הנזק הגדול הנגרם ויוצא לנוצרים על-ידי השתתפותם, מגעם ושיחתם, שהיתה להם ויש להם עם היהודים. כיון שמהם מוכח שהם תמיד משתדלים, בכל הדרכים והאמצעים שברשותם, להרוס ולהרחיק מאמונתנו הקדושה את הנוצרים המאמינים, להפריד אותם ממנה, לקרבתם ולהשחיתם באמונתם ובהשקפתם המזיקה, בהדריכם את הנוצרים בטכסיהם ובמנהגי דתם, בכנסם אסיפות שבהן הם קוראים בפניהם ומלמדים אותם בניהם, בתיתם להם ספרים שבהם הם מתפללים את תפילותיהם ומכריזים את צומותיהם שיש לצום בהם, בהתכנסם אתם כדי לקרוא בפניהם ולשנן אתם את ספורי תורתם, ובהודיעם להם על החגים תורתם, ובהודיעם להם מה עליהם לשמור ולעשות, בתיתם להם ובהוציאם להם מבתיהם את המצות ואת הבשר שנשחט לפי פולחנם, בהדריכם אותם במה עליהם להיזהר במאכלות ובדברים אחרים לשמירת הדת, ובשכנעם אותם, עד כמה</p>	<p>"דון שרון...לנסיך דון עומרי בנינו היקר ומאוד האהוב, האינפאנטיס, כהני דת השלום...ולקהילות המתנחלים בעיר הזאת נווה-דקלים ולכל הערים הנזכרות, הכפרים והמקומות שבאיזור גוש קטיף זה, ולכל הערים האחרות, הכפרים והמקומות שבמלכויותינו ובעלויותינו, שלום וברכה.</p> <p>דעו, ואתם חייבים לדעת, כי מכיון שהודיעו לנו שבמלכויותינו היו כמה אזרחים רעים שהתנחלו ובגדו באמונתנו דת השלום הקדושה, והסיבה הגדולה לכך היתה, הקשר בין האזרחים ובין המתנחלים בנצרים שהיה לנו בשנה שחלפה, היא השנה 1996, ציוונו להפריד בין המתנחלים הנזכרים בכל הערים, הכפרים ומקומות היישוב במלכויותינו ובעלויותינו, וציוונו לתת להם את שכונת המתנחלים בניצנים ומקומות נפרדים למען יחיו שם, מתוך תקווה שבהפרדה יתוקן (הדבר). ועוד דאגנו ונתנו פקודה שלפיה תיעשה אינקוויזיציה (חקירה) במלכויותינו ובעלויותינו. וזאת כפי שהנכם יודעים, נעשתה ונעשית יותר מ-12 שנה מאז הסכמי אוסלו, ועל ידה נמצאו הרבה חוטאים, כפי שידוע, על-ידי האינקוויזיטורים ואנשי דת השלום וחילוניים אחרים רבים.</p> <p>וכך מתגלה ברבים הנזק הגדול הנגרם ויוצא לאזרחים על-ידי השתתפותם, מגעם ושיחתם, שהיתה להם ויש להם עם המתנחלים. כיון שמהם מוכח שהם תמיד משתדלים, בכל הדרכים והאמצעים שברשותם, להרוס ולהרחיק מאמונתנו דת השלום הקדושה את האזרחים המאמינים, להפריד אותם ממנה, לקרבתם ולהשחיתם באמונתם ובהשקפתם המזיקה, בהדריכם את האזרחים בטכסיהם ובמנהגי דתם, בכנסם אסיפות שבהן הם קוראים בפניהם ומלמדים אותם ואת בניהם, בתיתם להם ספרים שבהם הם מתפללים את תפילותיהם ומכריזים את צומותיהם שיש לצום בהם, בהתכנסם אתם כדי לקרוא בפניהם ולשנן אתם את ספורי תורתם, ובהודיעם להם על החגים לפני בוא מועדם, בהודיעם להם מה עליהם לשמור ולעשות, בתיתם להם ובהוציאם להם מבתיהם את המצות ואת הבשר שנשחט לפי פולחנם, בהדריכם אותם במה עליהם להיזהר במאכלות ובדברים אחרים לשמירת</p>

¹ . דברים אלו הם על דעתי בלבד ולא על דעת המוסד האחר בו אני עובד.

² . התאריך האחרון בו התבקשו יהודי ספרד לעזוב היה ז' באב.

שביכולתם שיקיימו וישמרו את תורת משה, ובתיתם להם להבין שאין דת אחרת או אמת (אחרת) חוץ מזו (שלהם), וזאת הוכח לפי הצהרותיהם הרבות ויודוייהם גם של היהודים עצמם וגם של אלה שהושחתו ורומו על-ידם. וכל זה הביא עלינו נזק גדול ופגיעה באמונתנו הקתולית הקדושה.

ואף-על-פי שידוע לנו על רוב (הדברים), עוד לפני כן, ויודעים אנו כי התרופה האמיתית לכל הנזקים והרע הזה היא לנתק את המגע בין היהודים הנזכרים לנוצרים ולגרש אותם ממלכותנו, היה ברצוננו להסתפק בזה שציווינו עליהם לצאת מכל הערים, הכפרים ומקומות היישוב באנדלוסיה, ששם כפי שנאמר, הביאו נזק רב ביותר, בהאמינו כי זה מספיק, כדי שאלה שבערים האחרות, בכפרים ובמקומות היישוב במלכויותינו ובבעלויותינו יפסיקו לעשות ולחטוא כנזכר לעיל.

ומשום שהיינו יודעים שהדבר הזה, וגם השפטים שנעשו לאחדים מן המתנחלים האלה, שנתגלו כחוטאים גדולים בפשעים ובעבירות האלה נגד אמונתנו הקתולית הקדושה, ואחרי ששמענו כי זה לא די כתרופה שלמה - כדי למנוע שייפסקו החטא והעוון הגדולים כל כך לאמונה ולדת השלום, שבכל יום נתגלה ונראה שהמתנחלים הנזכרים מגבירים בהמשכת כוונתם הרעה והמזיקה בכל מקום שבו הם נמצאים. ובכדי שלא יהיה פתח לפגוע יותר באמונתנו הקדושה הן באלה שהאל הואיל לשמור עד עכשיו, והן באלה שנכשלו, תקנו מעשיהם והוחזרו אל חיק הכנסייה-אמנו הקדושה-מה שעלול לקרות לפי חולשת האופי האנושי שלנו ולפי הערמה התחבולה של השטן הלוחם תמיד נגדנו, דבר שבקלות יכול היה לקרות, אם הסיבה העיקרית לכך לא תוסר, והיא: גירוש היהודים הנזכרים ממלכותינו, כי כאשר איזה פשע שהוא נעשה על ידי מישהו באיזו חבורה או באיזה ציבור יש טעם שאותה חבורה או אותו ציבור יפוזרו או ימחקו ויתייסרו הפחותים בעד החשובים, המעטים בעד הרבים. ואלה המשחיתים את החיים הטובים וההגונים בערים ובכפרים על-ידי הדבקה שיכולה להזיק לאחרים שיגורשו מן היישובים ואפילו בשביל מקרים פחותי ערך שיש בהם לגרום נזק למדינה (נוהגים כך), קל וחומר בעד הפשע הגדול שבין הפשעים והמסוכן והמדביק ביותר, כדבר הזה.

לכן אנו בעצתם ועל-פי ראייתם של כמה מן הכמורה, האצולה הגבוהה והנמוכה של מלכותנו, ואנשי מדע ומצפון אחרים מן המועצה שלנו, בהיותנו חושבים על כך רבות, הסכמנו לצוות לגרש את כל היהודים והיהודיות ממלכויותינו. ושום פעם לא ישוב ולא יחזור מישהו מהם. ועל כך ציווינו לתת פקודה זו. וכך אנו מצווים לכל היהודים והיהודיות מכל גיל שיהיו, החיים וגרים ונמצאים

הדת, ובשכנעם אותם, עד כמה שביכולתם שיקיימו וישמרו את תורת משה, ובתיתם להם להבין שאין דת אחרת או אמת (אחרת) חוץ מזו (שלהם), וזאת הוכח לפי הצהרותיהם הרבות ויודוייהם גם של המתנחלים עצמם וגם של אלה שהושחתו ורומו על-ידם. וכל זה הביא עלינו נזק גדול ופגיעה באמונתנו הקדושה.

ואף-על-פי שידוע לנו על רוב (הדברים), עוד לפני כן, ויודעים אנו כי התרופה האמיתית לכל הנזקים והרע הזה היא לנתק את המגע בין המתנחלים הנזכרים לאזרחים ולגרש אותם ממלכותנו, היה ברצוננו להסתפק בזה שציווינו עליהם לצאת מכל הערים, הכפרים ומקומות היישוב בגוש קטיף, ששם כפי שנאמר, הביאו נזק רב ביותר, בהאמינו כי זה מספיק, כדי שאלה שבערים האחרות, בכפרים ובמקומות היישוב במלכויותינו ובבעלויותינו יפסיקו לעשות ולחטוא כנזכר לעיל.

ומשום שהיינו יודעים שהדבר הזה, וגם השפטים שנעשו לאחדים מן המתנחלים האלה, שנתגלו כחוטאים גדולים בפשעים ובעבירות האלה נגד אמונתנו הקדושה בשלום, ואחרי ששמענו כי זה לא די כתרופה שלמה - כדי למנוע שייפסקו החטא והעוון הגדולים כל כך לאמונה ולדת השלום, שבכל יום נתגלה ונראה שהמתנחלים הנזכרים מגבירים בהמשכת כוונתם הרעה והמזיקה בכל מקום שבו הם נמצאים. ובכדי שלא יהיה פתח לפגוע יותר באמונתנו הקדושה הן באלה שהאל הואיל לשמור עד עכשיו, והן באלה שנכשלו, תקנו מעשיהם והוחזרו אל חיק גבולות הקו הירוק - אמנו הקדושה-מה שעלול לקרות לפי חולשת האופי האנושי שלנו ולפי הערמה התחבולה של השטן הלוחם תמיד נגדנו, דבר שבקלות יכול היה לקרות, אם הסיבה העיקרית לכך לא תוסר, והיא: גירוש המתנחלים הנזכרים ממלכותינו, כי כאשר איזה פשע שהוא נעשה על ידי מישהו באיזו חבורה או באיזה ציבור יש טעם שאותה חבורה או אותו ציבור יפוזרו או ימחקו ויתייסרו הפחותים בעד החשובים, המעטים בעד הרבים. ואלה המשחיתים את החיים הטובים וההגונים בערים ובכפרים על-ידי הדבקה שיכולה להזיק לאחרים שיגורשו מן היישובים ואפילו בשביל מקרים פחותי ערך שיש בהם לגרום נזק למדינה (נוהגים כך), קל וחומר בעד הפשע הגדול שבין הפשעים והמסוכן והמדביק ביותר, כדבר הזה.

לכן אנו בעצתם ועל-פי ראייתם של כמה מן כהני דת השלום, האצולה הגבוהה והנמוכה של מלכותנו, ואנשי מדע ומצפון אחרים מן המועצה שלנו, בהיותנו חושבים על כך רבות, הסכמנו לצוות לגרש את כל המתנחלים והמתנחלות ממלכויותינו. ושום פעם לא ישוב ולא יחזור מישהו מהם. ועל כך ציווינו לתת פקודה זו. וכך אנו מצווים לכל המתנחלים והמתנחלות מכל גיל שיהיו,

במלכויותינו ובבעלויותינו, הן אלה שנולדו והן אלה שלא נולדו כאן, שבאיזו צורה שהיא או מאיזו סיבה שהיא באו או נמצאים באלה, שעד סוף חודש יולי הבא ראשון בשנה זו יצאו ממלכויותינו ומבעלויותינו הנזכרת, עם בניהם ובנותיהם, משרתיהם ומשרותיהם ובני משפחותיהם היהודים, כגדולים וכקטנים, מאיזה גיל שיהיו, ולא יעזו לחזור ולחיות במקומות שבהם חיו, לא בדרך של מעבר ולא בכל צורה אחרת, תחת כפיית עונש, שאם לא יעשו כך ויצייתו לכך, ואם יימצאו יושבים במלכויותינו ובבעלויותינו הנזכרות, או יבואו אליהם באיזו צורה שהיא, יהיו נדונים לעונש קשה, החרמת רכושם לטובת חצרנו וקופת המלכות, ואלו הענשים יחולו עליהם מעצם המעשה והדין, בלי משפט, בלי מתן פסק-דין ובלי הכרזה.

ואנו מצוים ואומרים, ששום אדם במלכויותינו אלה, מאיזה מעמד שהוא, מצב ודרגה שיהיו, לא יעזו לקבל, לתת מחסה, לשכן ולהגן, לא בגלוי ולא בסתר, כל יהודי ויהודיה לאחר המועד הנזכר של סוף חודש יולי הבא, ואילך, לעולם ועד, לא באדמותיהם ולא בבתייהם ולא בכל חלק אחר של מלכויותינו ובעלויותינו, תחת כפיית עונש של אבדן כל רכושם, האנשים שבחסותם והמבצרים וכל דברים אחרים העוברים בירושה, ועוד יאבדו כל חסד שהוא שיש להם מאתנו, לטובת החצר וקופת המלכות.

ובכדי שהיהודים והיהודיות האלה יוכלו במשך הזמן הזה, עד סוף חודש יולי האמור, למכור בדרך טובה את חפציהם ורכושם, לזמן זה לוקחים אנו ומקבלים תחת בטחוננו וחסותנו והגנתנו המלכותית, אותם ואת נכסיהם, כדי שבמשך הזמן האמור, עד היום האחרון של חודש יולי הנזכר, יוכלו ללכת ולעמוד בטוחים ויוכלו לבוא ולמכור, להחליף ולהעביר מרשותם את כל מטלטליהם וקרקעותיהם להחליט עליהם באופן חפשי ומרצונם הטוב. ובמשך הזמן הזה לא ייגרמו נזק וייעשו רעה או אי צדק כלשהם לאנשים ולרכושם בניגוד לחוק, תחת כפיית ענשים, שבהם נמסרים ונידונים אלה העוברים על בטחון המלכות.

וכן אנו נותנים רשות וסמכות ליהודים וליהודיות הללו שיוכלו להוציא החוצה ממלכויותינו ומבעלויותינו את רכושם ונכסיהם בדרך הים או בדרך היבשה, כל עוד שלא יוציאו זהב, כסף ומטבעות יצוקים ולא כל דברים אחרים אסורים לפי חוקי המלכות, מחוץ לסחורות, שאין בהן דברים אסורים, ולא שטרי חליפין. ועוד ציווינו לכל המועצות, בתי-הדין, מנהיגי המלכות, הקבליירוס והאסקודרוס, הפקידים והאנשים הטובים שבעיר הזו אווילה ובערים, בכפרים ובמקומות היישוב האחרים במלכויותינו ובבעלויותינו ולכל הוואסאלים הנתונים

החיים וגרים ונמצאים במלכויותינו ובבעלויותינו, הן אלה שנולדו והן אלה שלא נולדו כאן, שבאיזו צורה שהיא או מאיזו סיבה שהיא באו או נמצאים בגוש קטיף, שעד סוף חודש יולי הבא ראשון בשנה זו יצאו ממלכויותינו ומבעלויותינו הנזכרת, עם בניהם ובנותיהם, משרתיהם ומשרותיהם ובני משפחותיהם המתנחלים, כגדולים וכקטנים, מאיזה גיל שיהיו, ולא יעזו לחזור ולחיות במקומות שבהם חיו, לא בדרך של מעבר ולא בכל צורה אחרת, תחת כפיית עונש, שאם לא יעשו כך ויצייתו לכך, ואם יימצאו יושבים במלכויותינו ובבעלויותינו הנזכרות, או יבואו אליהם באיזו צורה שהיא, יהיו נדונים לעונש קשה, החרמת רכושם לטובת חצרנו וקופת המדינה, ואלו הענשים יחולו עליהם מעצם המעשה והדין, בלי משפט, בלי מתן פסק-דין ובלי הכרזה.

ואנו מצוים ואומרים, ששום אדם בגוש קטיף, מאיזה מעמד שהוא, מצב ודרגה שיהיו, לא יעזו לקבל, לתת מחסה, לשכן ולהגן, לא בגלוי ולא בסתר, כל מתנחל או מתנחלת לאחר המועד הנזכר של סוף חודש יולי הבא, ואילך, לעולם ועד, לא באדמותיהם ולא בבתייהם ולא בכל חלק אחר של מלכויותינו ובעלויותינו, תחת כפיית עונש של אבדן כל רכושם, האנשים שבחסותם והמבצרים וכל דברים אחרים העוברים בירושה, ועוד יאבדו כל חסד שהוא שיש להם מאתנו, לטובת החצר וקופת המלכות.

ובכדי שהמתנחלים והמתנחלות האלה יוכלו במשך הזמן הזה, עד סוף חודש יולי האמור, למכור בדרך טובה את חפציהם ורכושם, לזמן זה לוקחים אנו ומקבלים תחת בטחוננו וחסותנו והגנתנו המדינית, אותם ואת נכסיהם, כדי שבמשך הזמן האמור, עד היום האחרון של חודש יולי הנזכר, יוכלו ללכת ולעמוד בטוחים ויוכלו לבוא ולמכור, להחליף ולהעביר מרשותם את כל מטלטליהם וקרקעותיהם להחליט עליהם באופן חפשי ומרצונם הטוב. ובמשך הזמן הזה לא ייגרמו נזק וייעשו רעה או אי צדק כלשהם לאנשים ולרכושם בניגוד לחוק, תחת כפיית ענשים, שבהם נמסרים ונידונים אלה העוברים על בטחון המדינה.

וכן אנו נותנים רשות וסמכות למתנחלים ולמתנחלות הללו שיוכלו להוציא החוצה מגוש קטיף את רכושם ונכסיהם בדרך הים או בדרך היבשה, כל עוד שלא יוציאו בתי כנסת, ישיבות היצוקים ולא כל דברים אחרים אסורים לפי חוקי המדינה, מחוץ לסחורות, שאין בהן דברים אסורים, ולא שטרי חליפין. ועוד ציווינו לכל המועצות, בתי-המשפט, מנהיגי המדינה, אנשי העסקים והתעשייה, הפקידים והאנשים הטובים שבעיר הזו ובערים, בכפרים ובמקומות היישוב האחרים במלכויותינו ובבעלויותינו ולכל הוואסאלים וחברי הליכוד הנתונים

<p>למרותנו, ולילידי הארץ, שישמרו ויוציאו לפועל את פקודתנו זו וכל הכתוב בה, ושיעשו ויתנו את כל העזרה והתמיכה לכל מי שיהיה נזקק לה, תחת כפיית עונש של אבדן חסדנו ובהחרמת כל רכושם ומשרותיהם לטובת החצר וקופת המלכות.</p> <p>ובכדי שזה יוכל להגיע לידיעת כולם, ושאף לא אחד יעמיד פנים כאילו לא ידע, אנו מצווים שפקודתנו זו תוכרז במקומות ובכיכרות המקובלים בעיר זו ובערים הראשיות, בכפרים ובמקומות היישוב בשטח ההגמון על ידי הכרוז ובפני הנוטריון הציבורי.</p> <p>ולא אלה ולא אחרים לא תעשו ולא יעשו בניגוד לכך. ניתן בעירנו גרנדה, 31 בחוש מארס בשנה 1492 אני המלך. אני המלכה. אני חואן די קולומבה, מזכיר המלך והמלכה. אדונינו, כתב כפי שנצטווה."</p>	<p>למרותנו, ולילידי הארץ, שישמרו ויוציאו לפועל את פקודתנו זו וכל הכתוב בה, ושיעשו ויתנו את כל העזרה והתמיכה לכל מי שיהיה נזקק לה, תחת כפיית עונש של אבדן חסדנו ובהחרמת כל רכושם ומשרותיהם לטובת החצר וקופת המדינה.</p> <p>ובכדי שזה יוכל להגיע לידיעת כולם, ושאף לא אחד יעמיד פנים כאילו לא ידע, אנו מצווים שפקודתנו זו תוכרז במקומות ובכיכרות המקובלים בעיר זו ובערים הראשיות, בכפרים ובמקומות היישוב בשטח ההגמון על ידי הכרוז ובפני הנוטריון הציבורי.</p> <p>ולא אלה ולא אחרים לא תעשו ולא יעשו בניגוד לכך. ניתן בעירנו ירושלים, 31 בחודש מארס בשנה 2005 אני שרון המלך. אני חואן עו"ד די וייסגלס, מזכיר המלך אדונינו, כתב כפי שנצטווה."</p>
---	---